AYLIK MİZAH DERGİSİ • YIL : 7

KARİKATÜR

SAYI : 78 • EYLÜL 1999

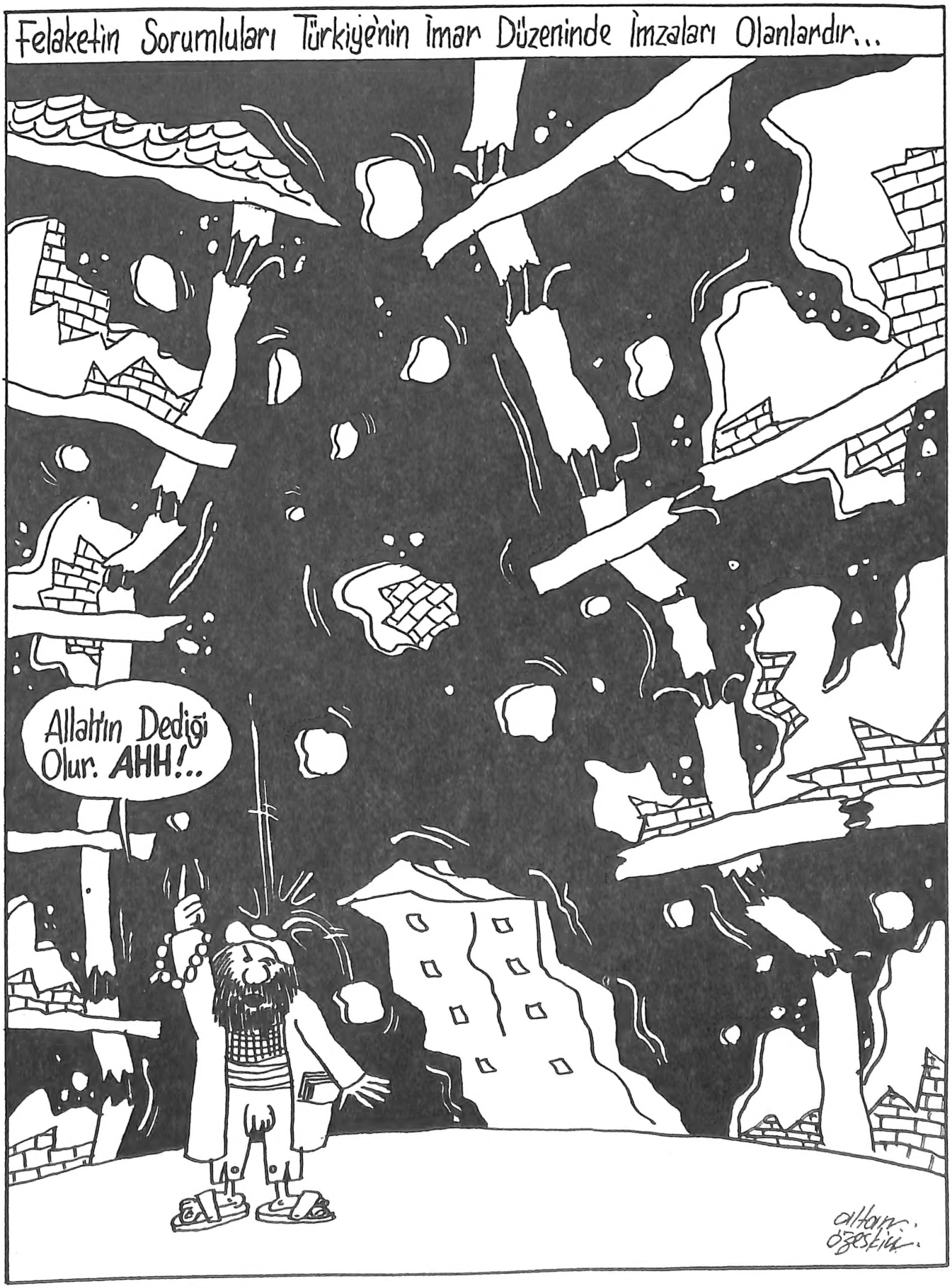
Felaketin Sorumluları Türkiye'nin İmar Düzeninde İmzaları Olanlardır...
Allah'ın Dediği Olur. AHH!..
altan özeskin

SAHİBİ VE YAYIN YÖNETMENİ
KARİKATÜRCÜLER DERNEĞİ
ANKARA TEMSİLCİLİĞİ ADINA
METİN PEKER

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ
MURAT ÖZMENEK

YAYIN KURULU
ALİ FUAT SÜER
CUMHUR GAZİOĞLU
OKTAY BİNGÖL
ORHAN TÜLEYLİOĞLU
HİCABİ DEMİRCİ
MURAT SAYIN

KATKIDA BULUNANLAR
ALİ ULVİ ERSOY
ALTAN ÖZESKİCİ
ALİ ŞÜKRA FİDAN
AHMET ERKANLI
AKIN ÖNDER
ALİ ŞUR
BÜLENT ÖKUTAN
CEM KOÇ
CEM KENAN ÖNGÜ
CEMALETTİN GÜZELOĞLU
CEZMİ ERMİŞ
ERDOĞAN KARAYEL
FETHİ DEVELİOĞLU
DİNÇER PİLGİR
HİKMET CERRAH
HÜSEYİN ATABAŞ
HÜSEYİN TANYERİ
HASAN SEÇKİN
HASAN UYSAL
GÜNGÖR KABAKÇIOĞLU
İZEL ROZENTAL
İLKER GAZİOĞLU
NURİ BİLGİN
KADİR DOĞRUER
KURTULUŞ KAYALI
KEMAL ÖZYURT
MEHMET ALİ EROL
MÜMTAZ İDİL
MUSTAFA BİLGİN
NECATİ ABACI
OĞUZ GÜREL
ÖZGÜR ARHAVİLİ
ÖZGÜR HAKAN AŞLAN
ÜMİT OĞMEL
RUHİ TEK
TONGUÇ YAŞAR
TAYFUN AKGÜL
TANJU ÖZKAN
SEÇKİN TEMUR
SERDAR ÇAKIRER
YİĞİT ÖZGÜR
YENER ÇAKMAK

DERGİ TEMSİLCİLİKLERİ
Antalya/Cihan İşbaşı • Bursa/Mümin Bayram • Çorum/Altan Özkesici • İzmir/Cem Koç • Trabzon/Adnan Taç • Mersin/Serdar Kutça • Sinop/Seyit Saatçi • Zonguldak/Kürşat Coşkun • Kıbrıs/Hüseyin Çakmak

DİZGİ : DAMAR LTD. ŞTİ. • ANKARA
Özveren Sok. 3/8 Demirtepe Tel: 232 01 11

BASKI: YORUM BASIN YAYIN SAN. LTD. ŞTİ.
Fevzi Çakmak Sk. No: 15/C Tel: 229 00 76 Ank.

İRTİBAT VE YAZIŞMA ADRESİ
Konur Sokak 31/10 Kızılay-Ankara
Tel/Fax: 417 37 28

POSTA ÇEK NO: 104902 METİN PEKER
Altı Ay: 6.000.000 TL • Bir Yıllık: 12.000.000 TL

Kapak Karikatürü: NECATİ ABACI

Karikatür Dergisi'ndeki eserler yazılı izin alınmadan kesinlikle yayınlanamaz.

KANUN BİNAYA UYDURULUNCA...

Geçen gün bir dost evinde, depremi konuşuyorduk -zaten kaç gündür, başka bir şey konuştuğumuz yok ya!- biri Mehmet Akif'in bir beytini hatırlattı "Siz yazmıştınız ama aklımda tam kalmadı!" dedi.

Mehmet Akif bu dizelerinde, başına her gelene "Kaderdir" deyip katlananlara, Allah'ın kendisine verdiği aklı kullanmayanlara ağızlarının payını verir:

"Kadermiş, öyle mi? Hâşâ, bu söz değil doğru,
Belanı istedin, Allah da verdi... Doğrusu bu!"

Sen, acemi kaptanın, pusulasız teknesine bin, bat, boğul, arkadan kader diye ağıt yaksınlar.

Sen, kırmızı yanarken karşıya geçmeye kalk, arabanın altına gir, ezil, kader desinler!

Sen, zemin araştırması yaptırmadan, araziyi imara aç, iki katın üzerinde üç kat daha çık, çimentodan çal, kumdan çal, demirden çal, deprem evi başına yıksın, binlerce ölü, ne yapalım kader!

Hâşâ!

Belanı istedin, Allah da verdi!

***

Hiçbir hesaba kitaba sığmayan kaçak yapıları yapacaksın, ucuz politikacıya gidip "Af çıkar, sana oy vereceğim!" diyeceksin, sonra da kader!

***

Şu İmar afları niye çıkar?

Şimdiye kadar, kaç af çıkmış, kimler çıkarmış, hiç düşündünüz mü?

Seçime yakın kaçak yapılaşma niye artar, niye, tarım arazileri imara açılır, hiç düşündünüz mü?

Yooo, niye düşüneceksiniz, madem hayatınızı kadere bağlamışsınız düşünmenize gerek var mı?

***

Devr-i demokraside, şimdiye kadar yirmiye yakın imar affı çıkmış ve bu aflardan hiçbirini Sayın Ecevit'in tarif ettiği "Televizyona da, köprüye de, Hilton'a da karşı çıkan" solcular çıkarmamıştır.

Hepsini sağ iktidarlar çıkarmış...

Zaten aziz halkımız, 1973 dışında ne zaman sola oy vermiş ki; o da yarım yamalak.

Yalnız şunun da altını çizelim ki, bu imar işleri öylesine bulaşıcı bir hastalıktır ki, iktidara, bu demokrasi denilen saçma sapan yönetimde, sol bir parti de gelse kendisini bu pislikten koruyamaz.

***

Son imar affı, 1985'te çıkmıştı, kimin zamanında biliyor musunuz?

Bazılarının hâlâ "siyasi deha" diye belledikleri Turgut Özal zamanında...

Özel, bu imar affını savunurken ne diyordu biliyor musunuz?

İbretle okuyun:

"Binaları, mevcut kanunlara uydurmak değil, kanunları mevcut binalara uydurmak şartı vardır. Biz de öyle yaptık. Vatandaşın yaptırdığı yuvasını yıkmak, onun sersefil sokakta bırakmak bizim vicdanımızın işi değildir."

***

Buyrun bakalım, binalar kanuna değil de, kanunlar binalara uydurulunca ne oluyor?

Şu depremde kaç bina 1985 affından yararlanmış acaba?

Ve hangi yeminli teknik bürolar, parayı alınca, bu binalara sağlam raporu vermiş...

Bir de bunu araştırın.

Hasan Pulur, Milliyet gazetesi

Basınımızda adam gibi adam, insan gibi insan, gazeteci gibi gazeteci nadir örneklerinden Hasan Pulur abimize bu yazısından dolayı eline sağlık diyor, Karikatür dergisi olarak uzun yazmalar diliyoruz.

MAKSAT MUHABBET

•

Allah Devlete Zeval Versin!

hAsAN uYSAL

15 yaşındayken Gediz depremini bizzat yaşadım. Adana hariç, Erzurum, Erzincan, Malatya ve Dinar depremlerinde ise, en çok üç beş saat sonra felaket bölgelerine ulaşıp, gazeteci olarak görev yaptım. Bu yaşadığımızı da katarsak, 25-30 yılda 7 büyük felaket yaşamışız. Demek ki deprem uzmanına, jeofizik bilgisine bile gerek yok, ülkemiz bir deprem bölgesi. Eğer ülkeniz bir deprem alanı ise ne yaparsınız?

Eğer Başbakan olarak Demirel-Özal gibi birilerini seçerseniz, değil depreme uygun konut yapılması, kaçak yapılan konutlara bile af getiren, izin veren, teşvik eden bir yönetimi seçmiş olursunuz. İşte mikrobun, yılanın başı burada; çünkü, kaçak yapı yapan, malzemeden çalan müteahhitler, havadan elde ettikleri trilyonlarla güçlenmekte, böylece banka, tv, gazete sahibi oldukları gibi, siyasi arenada söz sahibi olmaktalar. Böylece, kendilerine uygun imar müdürlerini, belediye başkanlarını, giderek milletvekillerini, bakanları, hatta hükümetleri ve devlet başkanlarını belirler hale gelmekteler. Bu durumda onları engelleyecek yasa çıkarmak, haberler vermek bir yana, tam tersine onların çıkarına uygun yalan haberler, çıkarlarını kollayan yasalar sıraya girecektir. Deprem olmadan önce hazırlanan af tasarısında, müteahhitler affedilmiyor muydu? Niye acaba?

İzmit felaketinde ölen sayısı halen 12 bin gösteriliyor, oysa 40-45 binden aşağıya değil gerçek ölü sayısı. Dikkat edin fatura kime çıkartılıyor? Ayak takımı, cahil, birkaç yap-satcıya? "Ucuz arsa elde edip, ucuz malzeme kullanıp, emekli, dar gelirli vatandaşa ucuz ev satıyorum" diyen, bunu evleri satmadan önce söyleyen Veli Göçer gibi, 5-10 milyara ev yapıp satanlar suçlu. Ya dairelerini, lüks, güvenli diye 50-60 milyara satıp, binaları yerlebir olanlar? Yüksel inşaat, Ceylan inşaat ya M. Ali Yılmazlar? Gölcük'te, yerin altına giren Deniz Kuvvetlerinin binasını anımsayın? Müteahhitinin adını okudunuz mu bir yerde? Ona bu ihaleyi veren komutanın adını? Niye acaba?

Cumhuriyetin en büyük ekonomik krizine giren Türkiye'nin başı, bugün hâlâ, çevresine ihale alma peşinde koşuyor, bunun için pazarlıklar yapıyor ve ülkeyi soyup sovana çeviren hırsızlarla "aile fotoğrafı" çektiriyorsa, başka söze ne gerek var? 50 yıldır sömürülen halkını, aptallaştıran, aç ve eğitimsiz bırakan, Allah, din, Kuran edebiyatıyla uyutan zihniyet, depremden değil, binalardan ölen insanlar için "Allah'tan gelen felakete karşı konulmaz" diyorsa, "hayır, başıma gelen felaket Allah'tan değil, senden geliyor!" demeyecek miyiz?

Hiç saklamaya gerek yok, bugün için işin daha büyük felaketi, canını kurtaranlardan 200-300 bin kişinin, salgın felaketine uğrayarak canını yitirme tehditi ile karşı karşıya kalması. Bu ihtimal çok yüksek. Çünkü ülkenin başındakilerin sefaletini hep beraber görüyoruz. Dökülen, cahil cühela bakanlar...

Alın size, bunlardan sadece birisi; bir hastahanede kapıcı yapmayacağınız kişi Sağlık Bakanı. Paçalarından cehalet akan bir ırkçı! Çarpık ağzını her açışında çamlar deviren bir doktor müsveddesi. Ona mı kızalım, yoksa böylesine adamları milletvekili, bakan yapan sisteme mi? 5. günde, bırakın ilaç, gıda, doktor, çadır ve steril malzeme eksiğini, yıkılan binaların yarısına kazma bile vurulamamış iken, küçücük ve hatalı beyninde esen komik ve ilkel ideolojisiyle, yabancı kurtarma ekiplerini ülkeye sokmamaya çalışıyor. Ve ne yazık ki, salgın hastalık tehditi kapıdayken, bu zavallı hastalıklı kişi Sağlık Bakanı!

Başka bir ırkçı bakan, depremden sonra aldığı önlemi açıklıyor. "İmar izni belediyelerden alındı. İzni bakanlık verecek!" Ya bunlar salak ya da bizi salak sanıyorlar. Çünkü ne değişecek? Rüşveti belediye yerine bakanlık personeline vereceksiniz. Üstelik 2 günlük izin işi 2 yıla çıkacak! Sistemi değiştirmeye asla yanaşmayacak bu kapıkullarını değiştirmeden, halk olarak işe el koymadan sistem nasıl değişir?

Gavur gözüyle

Uzun söze gerek yok. Bizi bizden iyi bilen gavurlara kulak verelim isterseniz. İsveç'te yayınlanan ve ismi "Bugünün inşaatı" olarak çevirebileceğimiz bültende, Jennifer Kölping imzalı yazı, başka söze gerek kalmadan, Türkiye gerçeğini gözler önüne seriyor:

"Avrupa Birliği'ne aday olan Türkiye'nin uğradığı bu asrın felaketindeki büyük can ve mal kaybının en önemli hatta tek nedeni, inşaat standartından çok uzak bir yapılaşmaya sahip olması. Avrupa'ya katılmak arzusunu taşıyan Türkiye'nin yapılaşma sorunu, en büyük zaafı olan insan haklarının da bir parçası. Çünkü bu durum, insanların en önemli hakkı olan yaşama hakkını hiçe sayıyor.Zaten Türkiye'nin sorunlarının başlıca nedeni, rüşvet ve suistimal. Rüşvet ve suistimallerle güçlenen kişilerin, yerel ve genel yönetimleri ellerine geçirmeleri sorunun kaynağı. Aynı kişiler yalnız hükümet ve yerel yönetimlerde etkin değiller, bu kişilerin bankaları, şirketleri, fabrikaları, tv ve gazeteleri de var! Böyle bir durumda Türkiye'de bir sistemden değil, ancak sistemsizlikten söz edilebilir. Üstelik deprem bölgesi olan Türkiye'de, böylesine bir deprem sonrası ortaya çıkan çaresizlik görüntüleri, bu sistemsizliğin bir başka kanıtı oluyor. Bu sistemsizlik, her konuya salt çıkar açısından yaklaşan fırsatçıların rahat davranışına yol açıyor. Yapıların zemin denetiminden, inşaatta kullanılan malzemeye kadar her şey denetimsiz. Özellikle kamu binaları... Böyle bir depremde onların yıkılması değil, ayakta kalması bile bir mucize..."

Ey halk, yıllardır hayvan yerine konulan halk! Bugün deprem için gönderilen paraların akıbetinden bile emin olmayan zavallı halkım! Hesap sorma zamanı gelmedi mi? Uyutulmayı, sömürülmeyi, kandırılmayı diyelim ki hak ediyorsun da, evlatlarına da bu muameleyi uygun buluyor musun? Yeter demek gelmiyor mu içinden? Senin durumunda olanlarla bir araya hâlâ gelmeyecek misin? "Allah zeval vermesin" dediğin devletin seni kurtarmadığını, onun senin devletin olmadığını ve kurtuluşun için önce devletin zeval görmesi gerektiğini hâlâ anlamadın mı? Anlamadıysan eğer, çoluğunun çocuğunun ve de anlayanların, en azından benim suçum ne?

CEZMİ ERMİŞ

MURAT SAYIN

TUTAMAZSIN ÇİŞİNİ!

ZARF İLE MAZRUF

KURTULUŞ KAYALI

Orhan Seyfi Orhon ilk dönemdeki tepkiselliği çerçevesinde İsmet İnönü'ye yönelik ağır eleştiriler yapmıştır. Bu tutumunun Yusuf Ziya Ortaç'ın eleştiri boyutuyla temel farklılığı vardır. Ancak zaman içinde İsmet İnönü de dahil olmak üzere Orhan Seyfi Orhon'un eleştirel tutumu eski keskinliğinden önemli ölçüde kaybetmiştir. Hatta milletvekili olduğu 1965 - 1969 yılları arasında çok daha atak yazı yazan köşeyazarlarına göre daha ağırbaşlı fıkralar kaleme almıştır. Bunun bağlantısını sadece yaşında aramak yanlıştır. Gündelik siyasetle Yusuf Ziya Ortaç'a göre daha fazla ilgilidir. Döneminde İsmet Paşa'ya yönelik kızgınlığı Hicivler kitabını yazmasına yol açmıştır. Bu kitabı İsmet Paşa'nın iktidarından sonra yayınlaması o kadar hafifsenecek bir durum da değildir. Çünkü yılların Milli Şefinin iktidarının sona ermesinden sekiz ay sonra yayınlanmıştır. Bugünden görüldüğü açıklıkla siyasetin nasıl seyredeceği de pek belirgin değildir. İsmet İnönü'ye yönelik kızgınlığı onun fiziksel özelliklerini de işin içine katarak hiciv yazmasıyla sonuçlanmıştır. Onun hicivlerinde Yusuf Ziy Ortaç'ın "Terbiyesizliğimi bağışlayınız: Avucunuzu yalayınız paşam!" sözlerindeki zarafet yoktur. Kaldı ki Yusuf Ziya bu tarz eleştirilerini kendisi açısından fazlasıyla önemsediği Cumhuriyet Halk Partisi'nin sola kaymasına ilişkin olarak yapmıştır. Orhan Seyfi Orhon'un eleştirel tutumunda belirgin bir şekilde kişisellik bulunmaktadır. Orhan Seyfi Orhon'un hicivlerindeki eleştirellik aynı zamanda o dönemde yaygın tepki toplamış gelişmelere karşı olmuştur.

1950'li yılların zihniyeti geçmiş dönemi yoğun olarak eleştirmeye dayanır. Hatta bu eleştiriler yoğun olarak dönemin başbakanının konuşmalarında da yankı bulmuştur. Ancak aradan geçen zaman içinde 1950'li yıllar öncesinin eleştirisi tabir caizse tedavülden kalkmıştır. 1960'lı yıllarda yeniden 1950'li yıllar öncesi İnönü dönemi itibar kazandığından 1950 -1960 yılları arasındaki geçmiş eleştirisi önemini yitirmiştir. 1960 yılından sonra gene CHP zihniyeti kamuoyunda etken, basında egemen olmuştur. Bu olgu karşısında 1950 öncesi döneme ilişkin eleştiri yoğunluğunu belirgin bir biçimde yitirmiştir. Siyasetle ilgili insanların 1960 darbesi sonrasındaki mücadelelerle ilgilenmeleri aynı şekilde geçmiş tartışmalarının önünde bir set oluşturmuştur. Bu nedenle İsmet İnönü'ye yönelik eleştirilerin çoğunu, hemde hırçın bir biçimde 1950 - 1960 yılları arasında, özellikle de bu yılların son döneminde aramak gerekmektedir. Bu çerçevede konu değerlendirildiğinde İnönü'nün diktatöryal eğilimleri gündeme getirilmekte, çok partili hayata geçiş genellikle Atatürk'le yarışmak amacıyla denenmiş sanılmaktadır. Orhan Seyfi Orhon'un hicivlerinden biri bu noktada iyi bir örnektir:

"Bir Basamak!
İstemiştin bu sefer, partilerin üstünde
Milletin sembolü kutsal, yüce bir zat olmak!
Sen ki Millî Şefimiz'din ve Değişmez Başkan!
Padişah olmana kalmıştı hemen bir basamak!"(1)

Aynı çerçevede eleştirilerine devam etmekte ve Atatürk'le yarışmak istemesi de bir başka dizede ifadesini bulmaktadır:

"Dedin ki: Ben, Atatürk'ten büyük bir iş yapayım...
Senin demokrasinin aslı faslı, gayesi bu!" (2)

Bu tür eleştiriler genel bir mahiyet taşımakta ve sanki dışarıdan bakan birinin düşünceleriymiş gibi bir izlenim vermektedir. Aslında anılan somut eleştirinin de Orhon'un o dönemdeki haleti ruhiyesiyle bağlantıları bulunmaktadır. Bu nedenle de artık ileri bir tarih söz konusu edilerek İsmet Paşa'nın yaşı dolayısıyla ortaya çıkabilecek fiziksel, sıhhi sıkıntılarından bahsedilmektedir. Bu durum Orhan Seyfi Orhon'un İsmet Paşa'ya yönelik tepkisinin ileri boyutlarda olduğunu gösterecek mahiyettedir:

"Artık O Yaştan Sonra!
Geçecek dört sene tekrar! yeniden bir seçime
Gireceksin, yaşın artık aşacak yetmişini...
Ey Paşam! Partiyi geç, insan o yaştan sonra
Tutamaz, fazla sıkıştırdı mı, hatta çişini" (3)

Geçmişe dönük bilgilenme genellikle insanın ilgisinin, duyarlılığının göstergesidir. Kişisellik ve kişilikle uğraşma Türkiye'de mizahın en belirgin yanlarından biridir. Vaktiyle, bu hicivlerden bir süre önce Aziz Nesin'in "mini mini valimiz!" diye Fahrettin Kerim Gökay'a yönelik olarak yazdığı hicivler de benzeri bir özellik göstermektedir. Bugün yaşı yetmiş civarında olanlar Orhan Seyfi Orhon'un yukarıdaki hicvini hatırlarlar. Bunun somut bir örneği de vardır. Belki de kendisi ile ilgili bir durum olduğu için Çetin Altan bu hicve gönderme yapmaktadır. 1967 yılında Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde Çetin Altan'ın dokunulmazlığı kaldırılmıştı. Bu oturumlar engellemeler nedeniyle uzun sürmüştür. İsmet İnönü Çetin Altan'ın dokunulmazlığının kalkması konusunda eleştirel bir tutum almıştır. Bu nedenlere de yerinden kıpırdamadan oturumu takip etmektedir. Ancak Orhan Seyfi Orhon sık aralıklarla dışarıya çıkmaktadır. Çetin Altan o dönemde yazdığı fıkraların birinde bu konuya dikkat çekmektedir. Konuya dikkat çekmesinin nedeni seksenüç yaşındaki İsmet İnönü'nün yerinde otururken yetmişyedi yaşındaki Orhan Seyfi Orhon'un sürekli genel kurulu terketmesidir. Bu tür hiciv yazmanın insanı getirdiği noktalardan birisi de budur.

Hicivleri dönemin özellikleri çerçevesinde yorumlamak yeğlenmelidir. Dönemlerin özellikleri doğru dürüst bir şekilde bilinmediği zaman kimi metinlerin anlaşılması o kadar kolay olmaz. Birine vururken bir başkasına dayanmak yaygın bir tutum olarak ortaya çıkmaktadır. Bunun somut olarak İsmet Paşa üzerinde odaklaştırılması etkilerinin fazla olması anlamında Atatürk'e yaslanarak İsmet İnönü'yü hicvetmek şeklinde oluşmaktadır. Zaten yalnız Orhan Seyfi Orhon'un bu hicivlerinde değil başkalarında da benzeri bir yol tercih edilmektedir. Sadece sanat eserleri açısından değil bilimsel metinlerde de aynı eğilimi yakalamak mümkündür. Kemalist dönem ki şekilde eleştirilirken ağırlık İsmet İnönü dönemine kaydırılmaktadır. Genellikle de İnönü Atatürk'le kıyaslanmakta ve tarihin yeniden yazmasından bahsedilmektedir. İsmet İnönü'nün tarihe girip girmediği henüz şüphelidir:

"Beyhude Telaş!
One?... İsmin çıkarılmış mı aman tarihten!
İktidarın sana bir kastını faş etmektesin.
Kendi devrinde girilmez ki, Paşam, tarihe;
Çıkarıldım, diye beyhude telâş etmedesin" (4)

Aslında hicivleri sadece kendi somut bağlamı çerçevesinde okumak doğru değildir. Gerçi zamandan ve mekândan soyutlayarak sanat eserlerini anlamak da mümkün değildir. Fakat ondan öte kendi somut bağlamında çıkarıldığı zaman herbir benzer duruma uyması anlamında sanat eserlerinin oldukça fazla önemi vardır. Kişisel kızgınlıklarla yazılanların bile.

---

(1) Orhan Seyfi Orhon, Hicivler, Ankara, 1951, s. 44.
(2) a.g.e., s. 45.
(3) a.g.e., s. 31.
(4) a.g.e., s. 62.

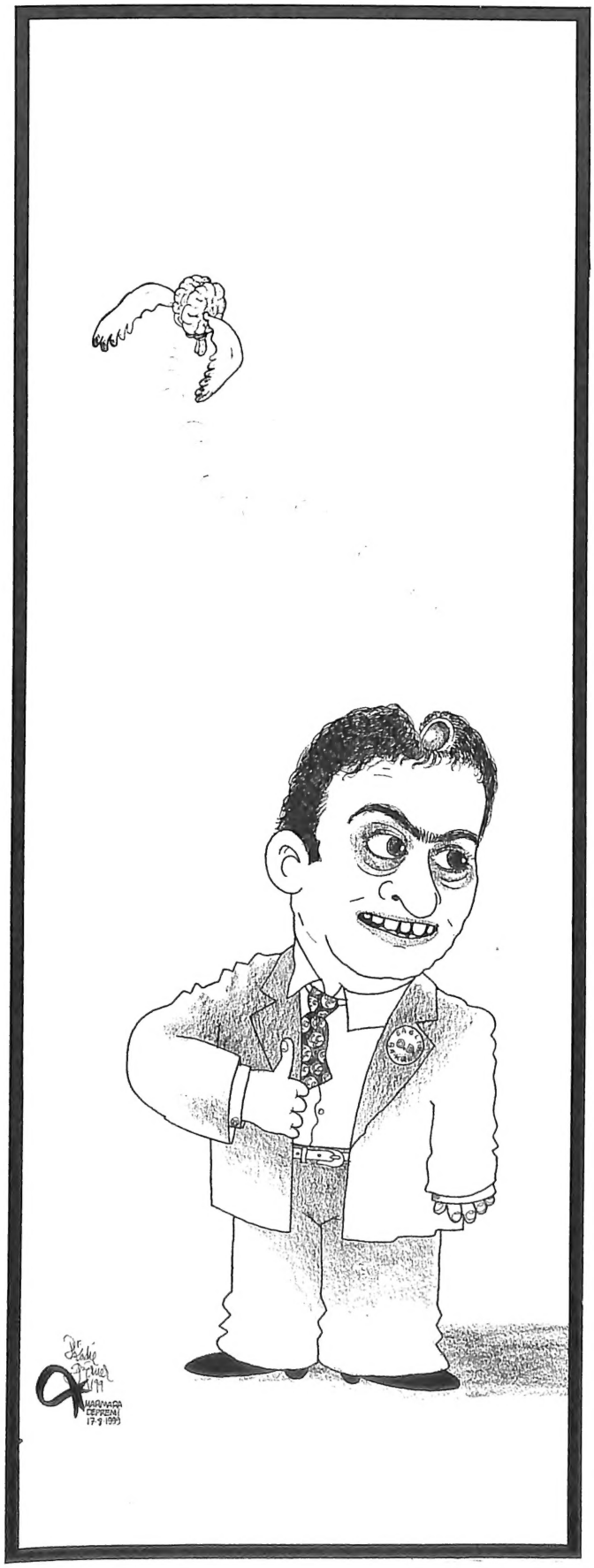

KADİR DOĞRUER

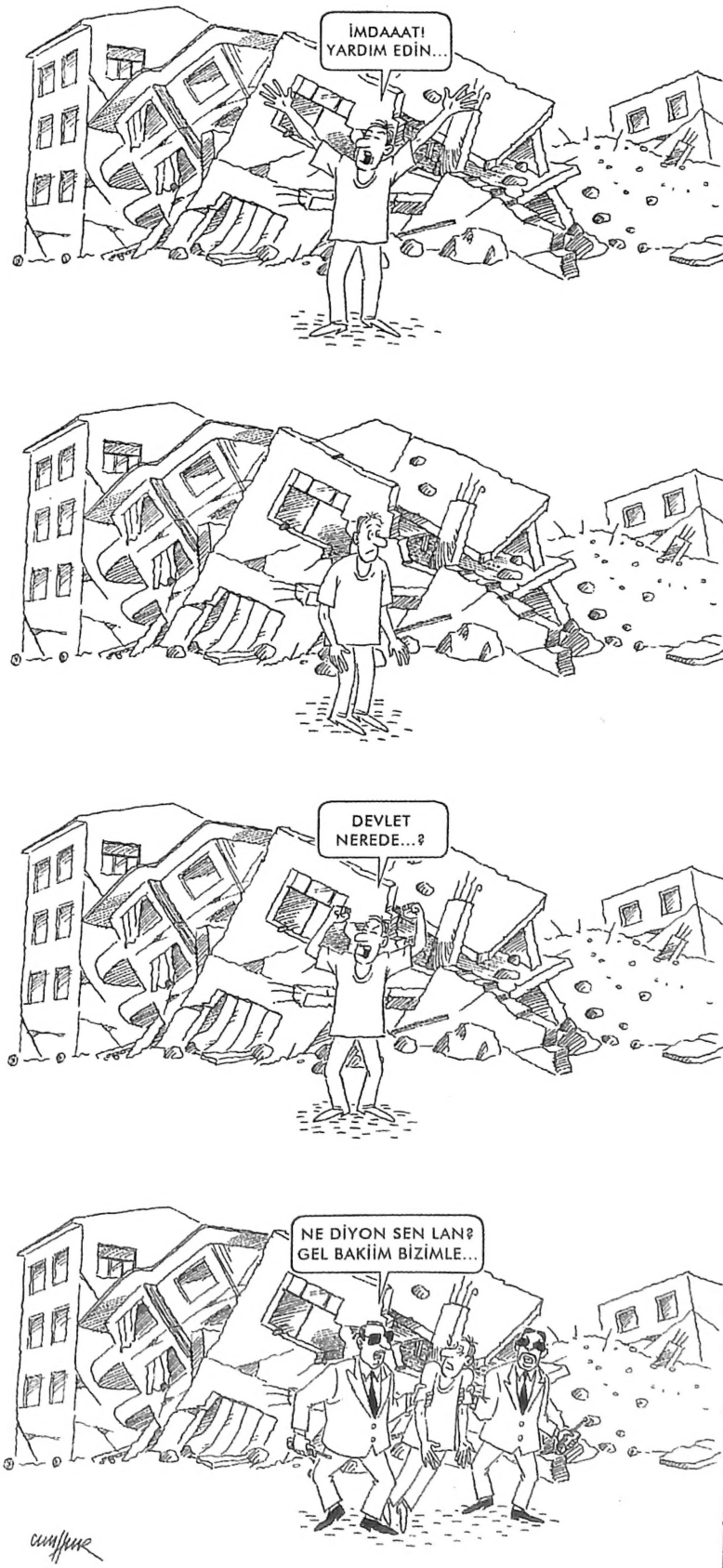

CUMHUR GAZİOĞLU

CUMHUR GAZİOĞLU

RUHİ TEK TREN PENCERESİNDEN

YÜZ

Vagona giren satıcıya yolcunun biri "kaça?" diye sordu. Aldığı yanıt "yüz" oldu.

Çocuk annesine baktı. Kendi kendine söylenmeye başladı.

- Yüz ruhun aynasıdır. İstemeye yüzün olsun. Ne yüzle karşıma çıkıyorsun. Adamda hiç yüz yok. Yüz bulmak. Yüz göz olmak. Yüz kızartıcı. Yüz surat eşek derisi. Yüz bulmak, Yüz vermek, Yüze çıkmak, Yüzü olmamak, Yüzüne bakılmaz. Yüzüne gözüne bulaştırmak. Yüzüne vurmak. Yüzüne tükürmek. Yüzü kara.

Annesi çocuğun kolunu çimdikledi.

- Oğlum, daha küçüksün. Siyasete karışma.

Vagondaki bir amca çocuğun saçlarını okşadı.

- Unuttukların var. Bu ortaklar YÜZSÜZ... YÜZSÜZ... Yüzlerinin derisi çok kalın. Yüz bulunca astar isterler. Yüzü suyu dökmek. Yüz yüze bakmak. Yüze gülmek. Yüzü soğuk. Yüzü suyu hürmetine. Yüzünden düşen bin parça olmak. Yüzünden okumak. Amca soluklandı. Tren yoluna devam ediyordu. Herkesin duyacağı biçimde konuşmasını sürdürdü:

- YÜZÜNE GÖZÜNE BULAŞTIRMAK.

Çocuk gülümsedi.

- YÜZÜNÜ KIZARTMAK.

Tren evler arasından geçti.

PİRİ REİS

Haydarpaşa-Adapazarı treni yoluna devam ediyordu. Gözlüğünü düzelten yolcu, yanındakine eğildi.

- Şimdi yere göğe koyamadığımız, yaptığı haritaları ile övündüğümüz Piri Reis'i Kanuni Sultan Süleyman'ın fermanı ile 1553'de Mısır'da idam edildi.

- Ne?

- Nesi bu işte. Kanuni Sultan Süleyman aynı yılda oğlunu da bir dilsiz cellada boğdurdu. Demek ki devleti ele geçirenlerin öldürme, öldürtme özgürlüğü var. Özellikle de düşünen ve kafası çalışanlara karşı.

Vagonda buz gibi bir hava esti.

Duyuna sadece trenin o monoton tıkırtısı idi.

ÇİZGİ YERİNE

"Yer Depremi, Kuraklık Filan..."

"Vatan haini" Nâzım Hikmet yaşasaydı ve yakın dostu Abidin Dino'nun Paris'te, artık içinde oturmadığı evinin adresini bilseydi, herhalde ona, *"Depremin resmini yapabilir misin Abidin?"* diye sorardı. *"Tonlarca*

moloz altında kalan bebenin gözlerinin resmini? Ya da annesinin kolları arasında boğulmuş Osman'ın? Bir de kırkı çıkmamış yetim Ayşe'nin?" diye sorardı. *"Bunların resmini yapabilir misin Abidin, sen bırak mutluluğun resmini. 1999 yılının 17 Ağustosunda gece 03.02'nin resmini yapabilir misin? Yalova'nın, İzmit'in, Gölcük'ün, Adapazarı'nın resmini yapabilir misin?"*

Deprem en çok çocukları vurdu.

Kendi istekleriyle gelmedikleri bu dünyadan yine kendi istekleri dışında ayrıldılar. Hiç yaşamadılar. Belki daha da korkunç olanı, tadını ve kokusunun henüz soludukları dünyadan, ölümlerin en korkuncunu soluyarak ayrıldılar. Bayramlarda koltuklarını kendilerine bırakan büyüklerinin başlarına çökerttiği beton yığınlarının arasında uçup gittiler.

Evet, uçup gittiler. Bir daha gelmemek üzere gittiler.

Günlerce süt, su, ekmek bekledi en şanssız olanlar. Yardım gelmeyince üzerlerindeki giysileri kemirerek yaşamaya çalıştılar. Ağladılar, seslerini "gavurlara" duyuramadılr. Sonra uyudular, sonra öldüler.

Deprem en çok onları vurdu.

Çocuğu olmayanlar bilemez, deprem en çok onları vurdu.

Nâzım Hikmet ta o zamandan kolları sıvayıp bu günü yazmış bile:

"Hoş geldin bebek/ Yaşama sırası sende/ senin yolunu gözlüyor/ Kuşpalazı, boğmaca, karaçiçek, sıtma/ Yürek enfarktı, kanser filan..."

"Senin yolunu bekliyor/ Tren kazası, iş kazası, yol kazası/ Yerdepremi kuraklık filan..."

"Kara sevda, ayyaşlık filan..."

Eh, ne diyelim? Hemen birileri yazmalı:

"Yazın sekiz sütuna manşet kapkara puntolorla/ Nâzım Hikmet vatan hainliğine devam ediyor hâlâ."

mümtaz idil

DEVLETİMİZ
HEM SUÇLUDUR
HEM GÜÇLÜDÜR
AHMET ERKAN

MURAT ÖZMENEK

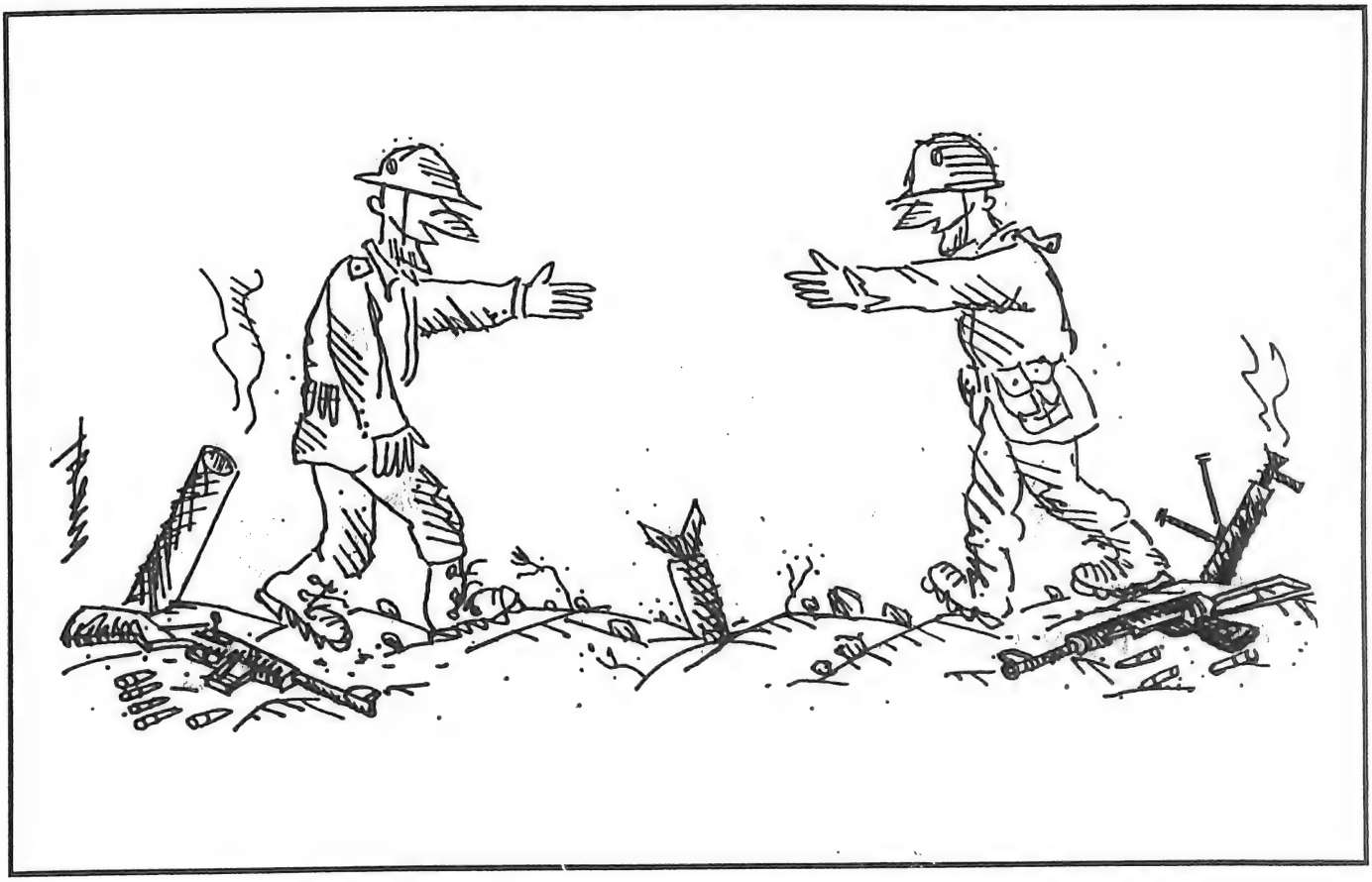

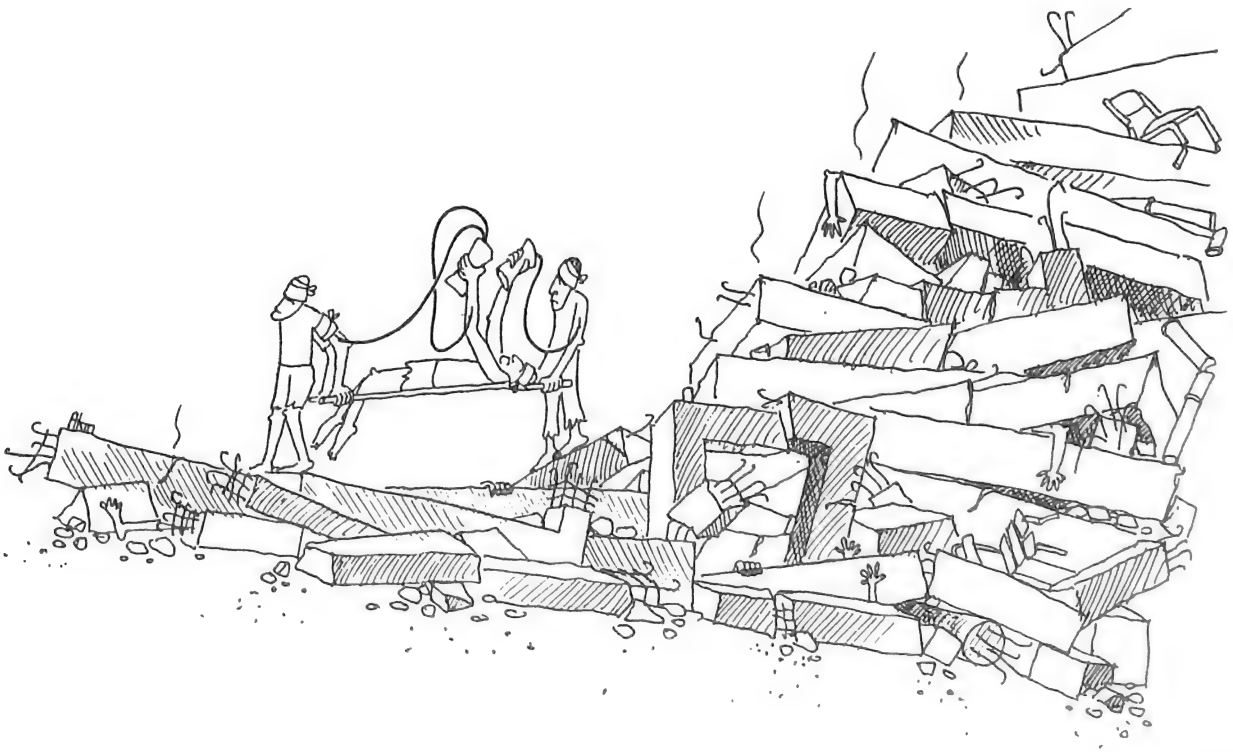

AKIN ÖNDER

I EYLÜL DÜNYA BARIŞ GÜNÜ

URBANSKI JACEK/Polonya

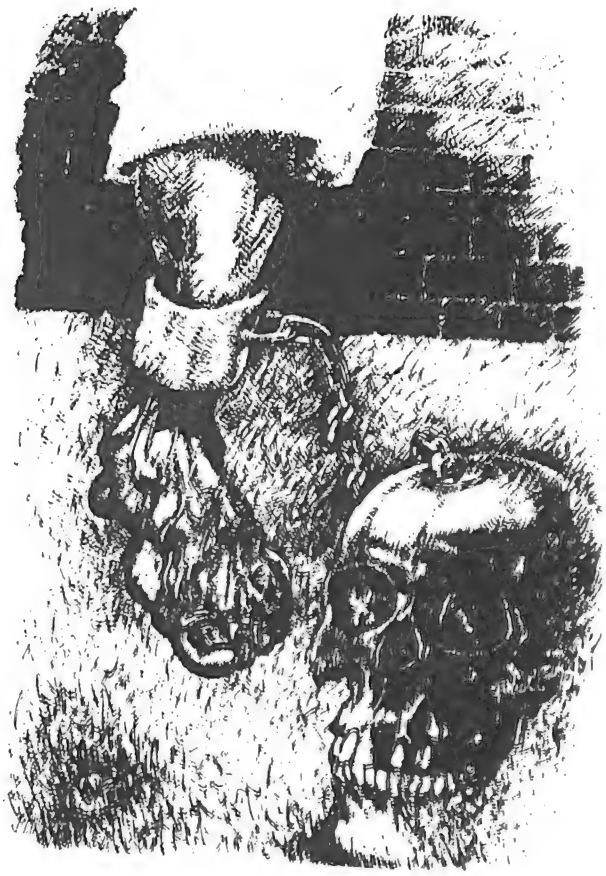

NASTASE URZICA /Romanya

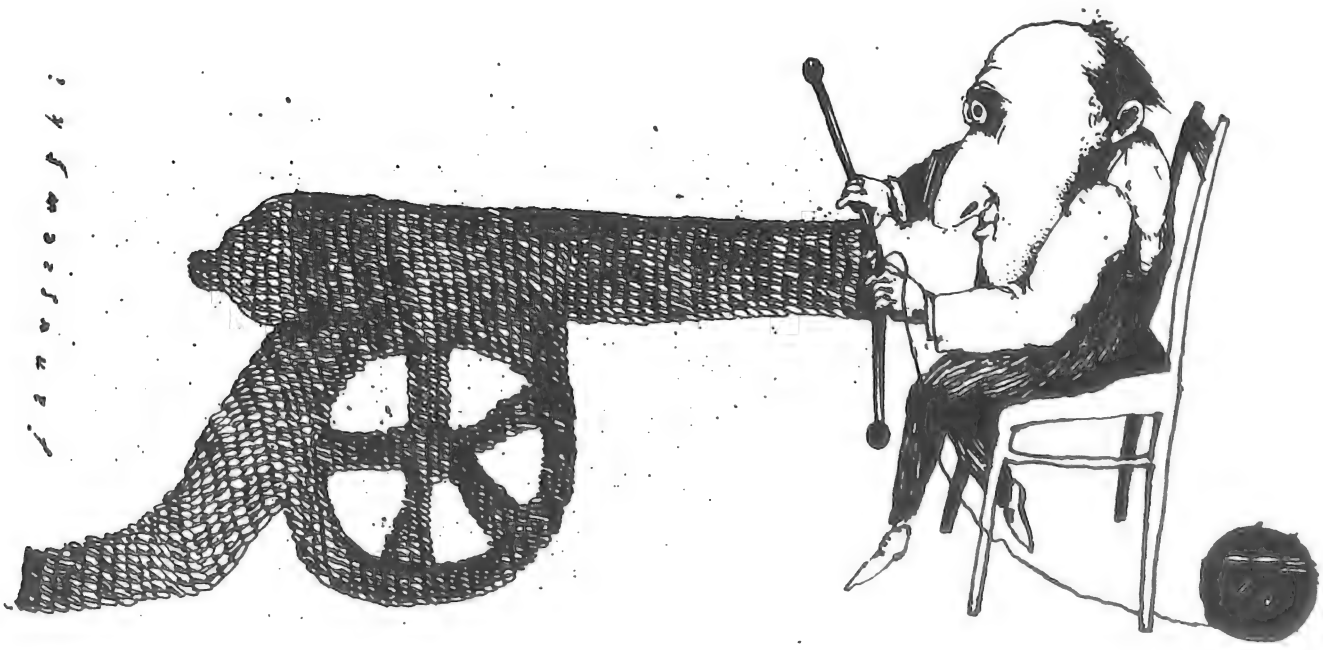

JANUSZEWSKI ZYGMUNT/Polonya

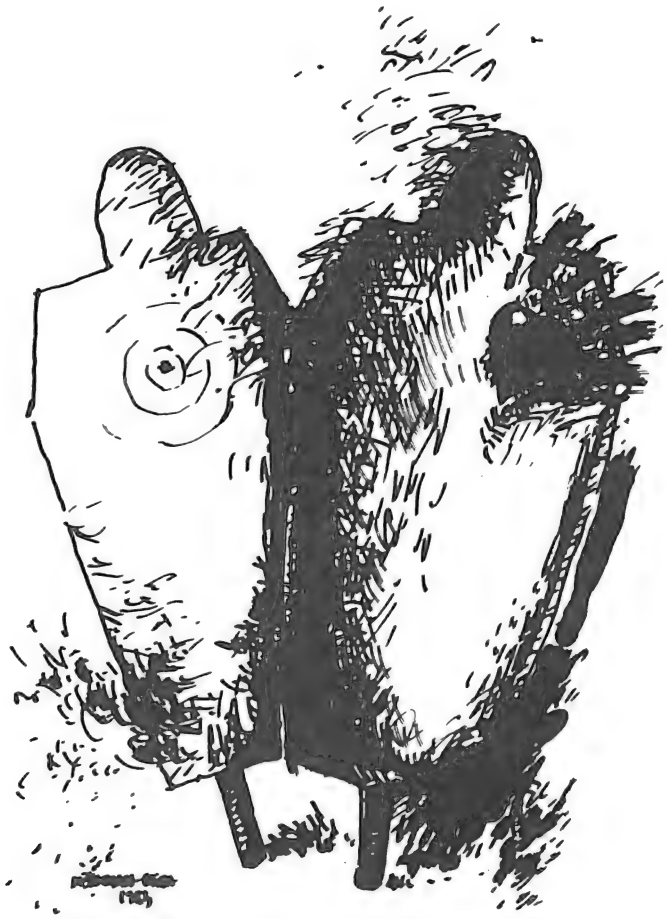

SERBAN CHIRA/Romanya

ANDJELKOSKI NIKOLA/Yugoslavya

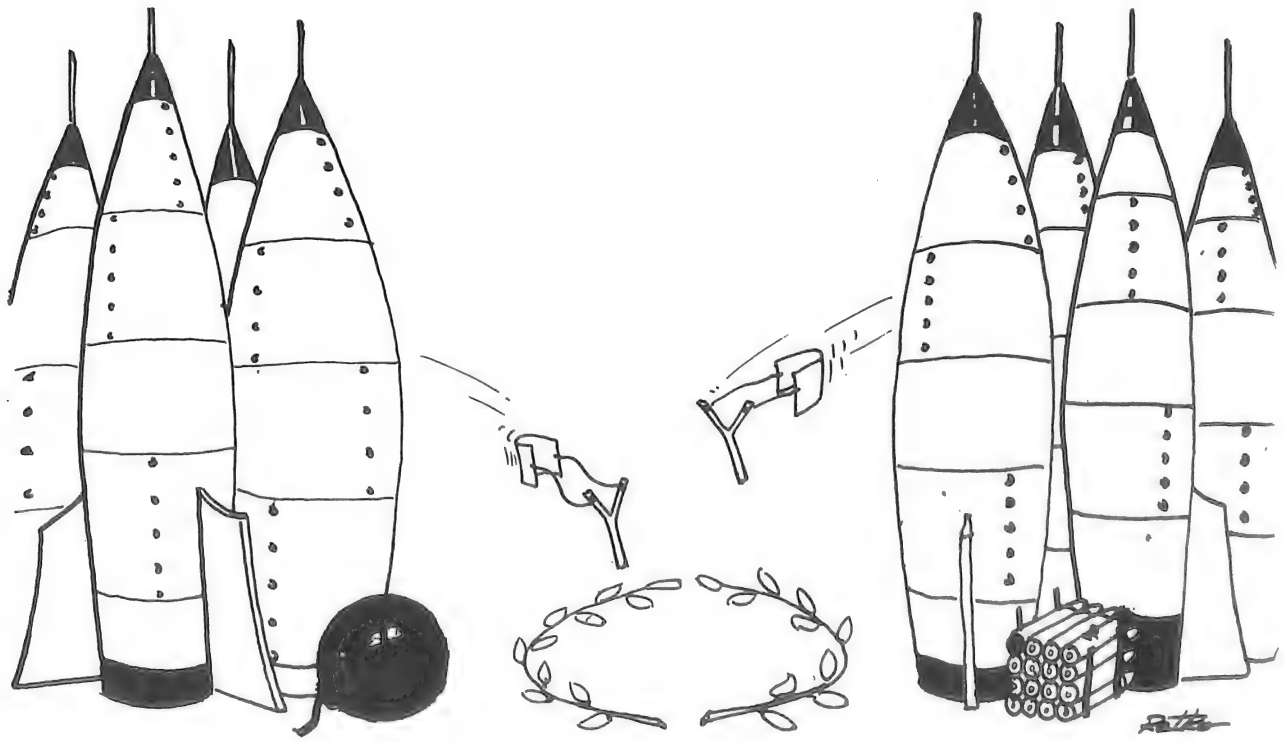

DIMITROVIC RATKO/Yugoslavya

GÜLDÜŞÜN ÇORBASI

•

Barış Tutulması

Gezegenimizde hep 'Barış Tutulması' yaşatıldı... Hiç doğamadı 'Barış' Gezegenimize, çünkü sürekli önünü kapattık 'BARIŞ'ın.. VE sonunda Çekip gitti...

İnsan; İnsansızlığı, İnsafsızlığı Ve Barışıksizliği ile Gezegenimizi Yok ederken, '2000'ler sonrasının "Kıyamet Yılı Senaryosunu" hazırladığının farkında değil' .....

İşte size Yerli Bilim Kurgu Senaryosu... Yerli Mali Türk'ün Malı, herkes bunu okumalı:

Gezegenimiz Doğanı ve Doğası ile son nefesinde. Kitleler halinde yok oluşlar Felaketin habercisi adeta.

- Siren sesleri bitiş sonrası kaçışın son sinyalleri...

- Gemiye çıkış köprülerini yavaş yavaş kaldırın!!! Herkes Katlardaki Basınca dayanıklı oksijen odalarına...

- Kalkışa 60 dakika var. İnsanlar Son Nuh'un gemisine gizem dolu yolculuğun ilk adımını atıyorlar, yok olmakta olan gezegenimizi terk etmek için..... İnsanlar Farklı iklim koşullarında Vucudun ısısını ayarlıyan Akıllı Kumaşlardan Yapılmış Tek tip elbiseleri ile Son Nuh'un gemisinin Adeta Koleleri gibiler ve Duvara asılan 1 metre uzunluğundaki Düz TV ve Video ekranlarında hareket anının görüntülenmesini bekliyorlar. İnsanların Ses ve Mimikleri ile algılama yeteneğindeki Robotlar hizmet sunuyor. Bin Yılın Son Güneş Tutulmasında (Tarih 11 Ağustos 1999 saat 14,30 idi ve Türkiye'de Uluslararası Tahkim onaylanmış idi) gözlerini kaybedenler, Aktıf Kontakt merceklerle Ekrandan EMail'i okuyorlar. Video Kameralı ve ekranlı CEP Telefonlarından Dünyadaki Can Pazarını izleyenler (Türkiye'deki Magandaları oynarcasına) dolanıp duruyorlar. Hepsi seçilmiş insanlar ve Seçilmiş Bilim adamları ve de.. Seçilmiş diğer Canlı Türleri... Çocuklar da var... Hepsi doğurgan ve Doğa'nın ve Irkının en mükemmelleri... Teknoloji ve Yaşam Biliminin her dalındaki uzmanlar ve Elit Tüm canlı örneklerle Toplam 2500 kişiler... 2000'ini Gezegenimizi mahfeden Hayvanlar, yani insanlar, geri kalanı İnsanlar, yani hayvanlar oluşturuyor.

Geminin kalkmasına az bir zaman var...

- 1'den 25'e dek tüm alanlar boşaltılsın!...

- Tüm katlardaki Basınca dayanıklı kalkanlar indirilsin!...

Gizem dolu yolculuğun heyecanı sarmış insanları. Bilgisayara endekslenmiş insanlar, yayılan Mekanik sesin Kölesi gibiler. Gemide büyük bir sessizlik hakim.

Yıl 2034... Bilinmeyenlere yolculuk 10 yıl sürecek...

- Kalkış için geri sayım başladı: 10, 9, 8, 7, 6.....1.

- Büyük gürültünün yarattığı sarsıntı Beyinlerde ve vücütta beklenenin üstünde bir titreşim oluşturdu... Ardından sessizlik... Milyarlarca yıllık yaşamı terkedişin Buruk sessizliği...

Gizem dolu Bilinmeyenlere yolculuk sürüyor, sürüyor, sürüyor... Beklenen Mekanik ses insan benliğini saran ürküntüsü ile yankılanmaya başladı:

- Yeni gezegene hoşgeldiniz... Şimdi kapılar açılacak köprüler indirilecek.. Tüm birimler görev başına!...

- Sessiz kalabalık Mekanik sese uyuyor... Herkes görevinin başında... O'da Ne? Türk Paparazileri koşuşturuyor; önde Mustafa Topaloğlu. arkada Banu Alkan, onun arkasında da Ciguli, Paparazilere doğru kaçıyorlar, paparaziler de onlara doğru.... Görevliler, Yeni gezegende yayılırlar endişesi ile bu en tehlikeli kaçakları, evrenin boşluğunda sallandırıyorlar... Virüsleri yayılmaması için de Nükleer Füzyonla tüm gemiyi dezenfekte ediyorlar. Sonucu bilinmiyen yaşam süreci başlıyor...

- Yıl 2044... 2500 canlı ile başlıyan yolculuk 3500 sayısına ulaşmış, çünkü doğum kontrol hapı salt Dişilere verilmiş Erkekler unutulmuş...

Gizem dolu yeni yaşam gerilimi içindeki insanlar, kaptanın gür sesi ile irkildiler:

- Yeni Dünyanın bireyleri!.. Eski dünyayı yok eden bizler; Yeni bir dünya, kirletilmemiş bir yaşam demek, Bu dünyayı kirletmek istemiyorsanız yeni yaşama BARIŞARAK-KATILARAK-YARIŞARAK biçem vermek zorundayız.. Doğanı ve Doğayı yok etmeyelim.. Bu son Evrensel şansımızı iyi kullanalım!!!.. Fakat biz insanlar, Ne zaman Ne yapacağı belli olmayan En tehlikeli yaratıklar olduğumuzu da unutmayalım.

Can Cana başlayıp Yan Yana devam eden ve Döt Döte Dönüşerek "Git Öte!" ile biten Evren Yaşantılarımızın sürekli "BARIŞ"ı için, BARIŞ'ın değil, BARIŞ TUTULMASININ önünde durmalıyız, Yani BARIŞ'ı tutanların önünde.. ki Erinç içinde Hep CAN CANA kalabilelim Hiç değilse bu yeni gezegende.... Dedim ya; Biz İnsanız???!!! Evrenin En Barbarı ve En Şerefli Fırıldağı... Güven mi Olur Bize!!!??? Bu nedenle Yanımız da "BARIŞ GENİ" içeren BARIŞ AŞISINI getirdik. Haydı Hep Beraber İndirelim Kotumuzu, Dönelim Dötümüzü ve söyliyelim Dörtlüğümüzü:

Bir Yanımız SEVGİ, Bir Yanımız BARIŞ

Her Yanımız İNSAN olsun

İNSAN olalım İNSAN'da

Vurmayalım Ne Nisan'da Ne Nişanda. (Evrensel Kalın...)

MİZAHOLOJİK ÖZLER:

•

-- Türkiye Sermayeye TELSİM

-- Ele verir TAHKİMİ, Kendi Yutar SALKIMI

-- Uluslararası TALKIM Yasası

ÖZGÜR ARHAVİLİ

NAZMİYE...
DEPREM
KOSTÜMLERİMİ
HAZIRLA
HAYATIM...

ALTAN ÖZESKİCİ

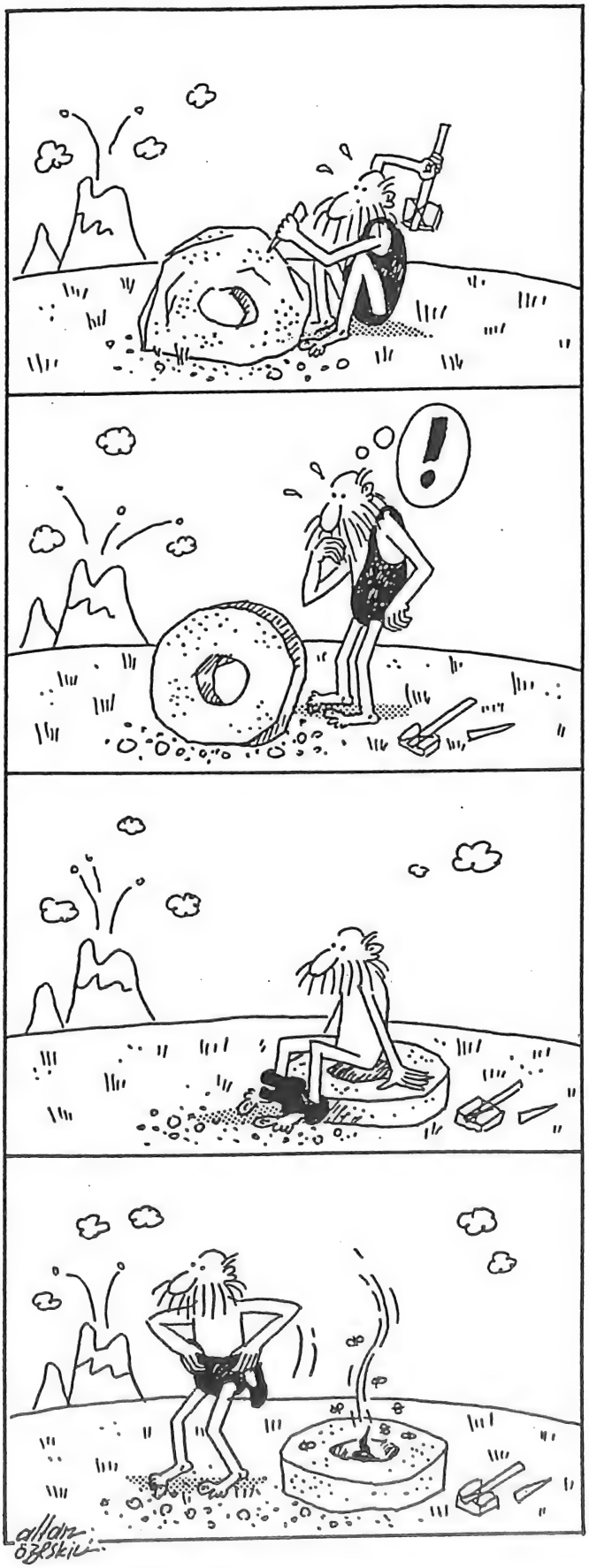

KARİKATÜRİST ANEKDOTLARI

■

YENER ÇAKMAK

■

Müstehcenlik ve Ramiz Gökçe

Ramiz Gökçe, Türk karikatür sanatın ilk kadını değilse bile, **ilk güzel kadını** sokan kişidir. Karikatürlerindeki erkekler pek ahım şahım değildir ama kadınlar güzellik yarışmasına girecek ölçüde güzeldir.

Ramiz Gökçe, karikatürlerinde kadınları neden hep güzel çizdiğini, 7 Gün dergisinde, Naci Sadullah'ın yaptığı röportajda şöyle anlatmıştır!

"- Karikatür bahsinde bilhassa kadınlar çok hassastırlar. Onların karikatür diye resimlerini çizmekten başka çare yoktur. Hatta resimlerini bile olduklarından güzel yapmak şarttır."

Fakat bu güzel kadınlar 1930'ların Türkiye'sinde Ramiz'in başının derde girmesine ve sık sık "**müstehcenlik**" suçuyla mahkemeye düşmesine yol açmıştır. Bir karikatürü yüzünden Türk Ceza Kanunu'nda küçük bir değişiklik yapılmıştır.

Bu öyküyü Ramiz'in ağzından dinleyelim!

"- Akbaba'ya yaptığım bir karikatür müstehcen görülmüş ve mahkemeye düşmüştüm. Savunm sırasında ayağa kalkarak hakime:

- Siz beni mahkûm edemezsiniz" demiş ve bunun nedenini daha sonra şöyle açıklamıştım:

- Ceza Kanunu'nda sadece makaleden söz edilmektedir. Benim karikatürüm ise makale değildir. Ayrıca müstencellikten dolayı cezalandırılması gereken kişiler arasında "sahibi imtiyaz", "sahibi makale", "sahibi risale" ve "sahibi ceride" sayılmış; fakat "sahibi resim" ibaresi bulunmamaktadır."

Ramiz, gerçekten bu savunma ile ceza yemekten kurtulmuş; ancak daha sonra Ceza Yasası'nın ilgili maddesine "**sahibi resim**" diye bir ilâve yapılmıştır.

SÜLEYMAN DEMİREL DEPREME NEDEN OLARAK "ALTIMIZ ÇÜRÜK" DEDİ.

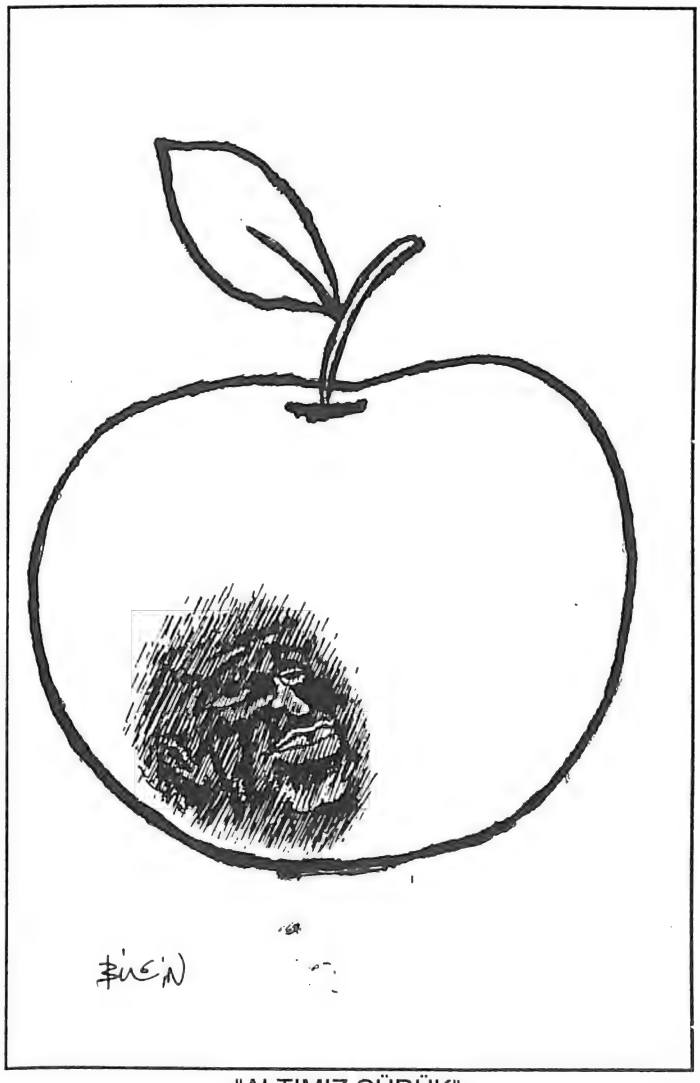

"ALTIMIZ ÇÜRÜK"

MUSTAFA BİLGİN

TAYFUN AKGÜN

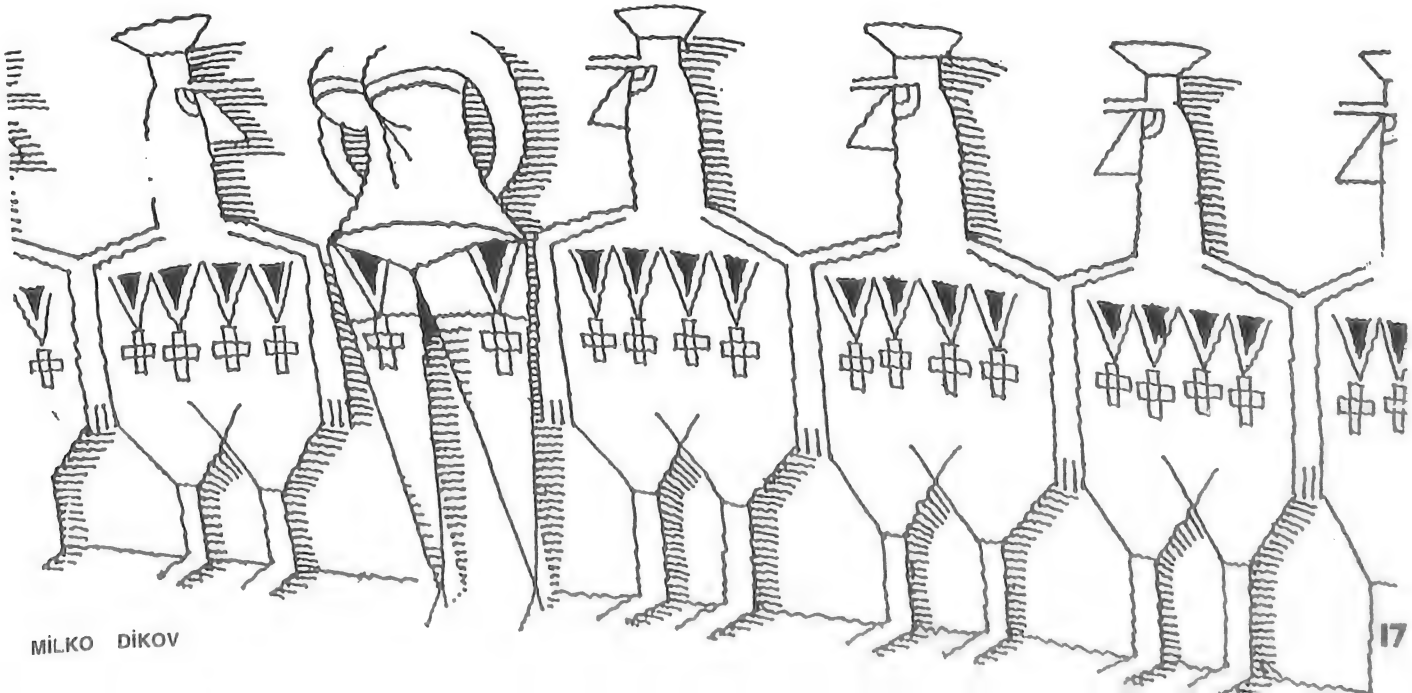

MİLKO DİKOV

dinozorun yeri

hüseyin atabaş

HADİ GEL BARIŞALIM!..

Evet, bir halk türkümüz böyle der: "Hadi gel barışalım..." Barışmak güzel de, o kadar kolay değil. Çünkü barış, tek tek insanların ya da toplumların sinikleştirilmesiyle yaratılabilecek sessizlik değildir. Barışın boy atacağı ortam, herkesin düşüncesini özgürce söyleyebilmesi ile yaratılır. Çelişkilerin ortadan kaldırıldığı, sosyal adaletin sağlandığı ortamlarda yeşerir. Bilindiği gibi tüm savaşların kökekinde ekonomik çıkar hesapları vardır. O nedenle, barışın sağlanabilmesi için, dünyadaki eşitsizliğin biricik nedeni olan kapitalizmin aç gözlülüğünü yeryüzünden silmek gerekir. Oysa sosyalist devinimin kesintiye uğraması nedeniyle kapitalizm gemi iyice azıya aldı. Bugün süren küçük ve bölgesel savaşlardan sıçratılacak bir kıvılcım dünyamızı yok edebilir, hiç şakası yok bu işin!..

Bunun böyle bilinmesi ve savaşa karşı savaşımımızın çıkış noktası bu bilinç açısı olmalıdır.

Şimdi, konumuzla hiç ilgisi yokmuş gibi sanılan bir şey söyleyeceğim size. Kapitalizm, kullandığı söylemin tersine, sevmeye ve sevilmeye de düşmandır. O nedenledir ki, aşk şiirleri yazıp okumak da barışa katkı koyma bakımından bir savaşım biçimidir. Çünkü aşk, belki de insanın terkedemeyeceği tek özgünlüğü ve özgürlüğüdür. Çünkü aşk, insan duyarlığı ile inceliklerinin kesiştiği noktada yeşerir. Oysa savaş, ne yazık ki insanın yarattığı en büyük kalabalıktır, çirkinliktir ve kirliliktir.

Günümüzün çözümsüz gibi görünen en önemli sorunu olan "kirlilik", aklı başında hemen herkesi derinden kaygılandırıyor kuşkusuz. Kirlilik bir yandan çevresel olarak yayılırken, öte yandan paranın para kazandığı "çapkın" bir düzende insan kirlenmesi olarak çıkıyor karşımıza. Etik değerleri olmayan bu çıkar arenasında aşk bile alınır satılır oluyor. Dostluklarsa diş bilemek için verilmiş kısa molalara benziyor.

Bu durumun doğasına uygun olarak, bakın gazetelerde "şok haber" olarak neler veriliyor: "Şebnem, Ferah'ın erkeğini çaldı." Sonra, "Babam kırk yedi yaşında, ben kırk iki yaşındaki Mehmet Ali ile birlikte oldum. İlişkimiz fıkra gibiydi; kısa, anlamlı ve komik... Kadınlar konusunda zaafı var, buna engel olamıyor ve çabuk kırıyor..." Bunda şaşılacak ne var? Adam parasını ödemiş, kırar da, döker de!.. Ve sonra; "Selin'in aşkı kısa sürdü." N'apalım, erkeğin parasal gücü o kadarına yetmiş!.. Daha daha sonra; "Ben tapılacak kadınım, evli erkeklerle işim olmaz!.." Bunu okuyan "arabesk çırak" hemen banyoya ya da tuvalete koşuyor, "el emeği göz nuruyla" zenginleşiyor, kendisi ile barışıyor!..

"Globalleşen kapitalizm" yalnız gençliğin sorunlarını bu biçimde çözümleyip onların barışa katkı koymasıyla yetinmiyor. Yetmiş beş yaşını geçen ve "ulusal gücünü" yitiren bir takım dinozorları "rahatlatmanın" yolunu arıyor! Onları da, yabancı sermayenin yatırım yapabilmesi için güvenli bir ortam bulacağına ikna etmeye çalışıyor. Gerçi onlardan kimileri çoktaaan silahı teslim etmiş durumda!.. Çünkü, o bir zamanlar çokça övündükleri "ulusal iktidar" ellerinden uçup gittiğinden, devlet iktidarı ile idare etmeyi yeğliyorlar. Bu anlamdaki, "yuvarlak devlet"in, pardon küresel devlet iktidarının yolu ise "tahkim"den geçiyor. "Tahkim"i yasalaştırdın mı barışı sağladın demektir, eğer barış teslimiyet demekse.

Yazıma başlarken ne demiştim; "Barışmak güzel de, o kadar kolay değil." Bu, benim gibi bir atımlık daha "ulusal gücü" olduğunu sananların görüşü. Adamlar sorunu kökünden çözmüş bile. Nasıl mı? Canım bir saattir ne anlatıyorum; elbette "Yeni Dünya Düzeni"nin "yuvarlak devlet" modeli ile.

Sen öyle san!..

Temel, nerdeyse seksen yaşına merdiven dayamışken, her olgun erkeğin başına geldiği gibi, prostat ameliyatı geçirmiş. Hastaneden çıktıktan sonra Dursun ziyaretine gitmiş evine:

– Hemşerim geçmiş olsun. Eyi misin, nasil hissedeyisin kendini?

Temel:

– Eyiyim eyiyim, teşekkür ederim; demiş.

Daha önce aynı ameliyatı geçirmiş olan Dursun:

– Ama habu işin bir kötüluğu var, bileyi misun. Cima halinda ifrazat dişari akmayı.

– Yooo!.. demiş Temel, ben denedum, akayi.

Dursun biraz da hayretle:

– Nasil denedın? diye sormuş.

Temel:

– Otuzbir çektum, akayi...

Dursun, arkadaşının moralini bozmamak için sesini çıkarmamış ama içinden de, "Sen öyle san" diye geçirmiş!..

Ben de, "küreselleşmenin" dünyaya barış, "tahkimin" Türkiye'ye sermaye getireceğine inananlara öyle diyorum: Siz öyle sanın!.. Para ile aşk, "globalleşme" ile barış, "tahkim"le yabancı sermaye gelmez.

"Hadi gel barışalım" demekle barışın olamayacağı gibi...

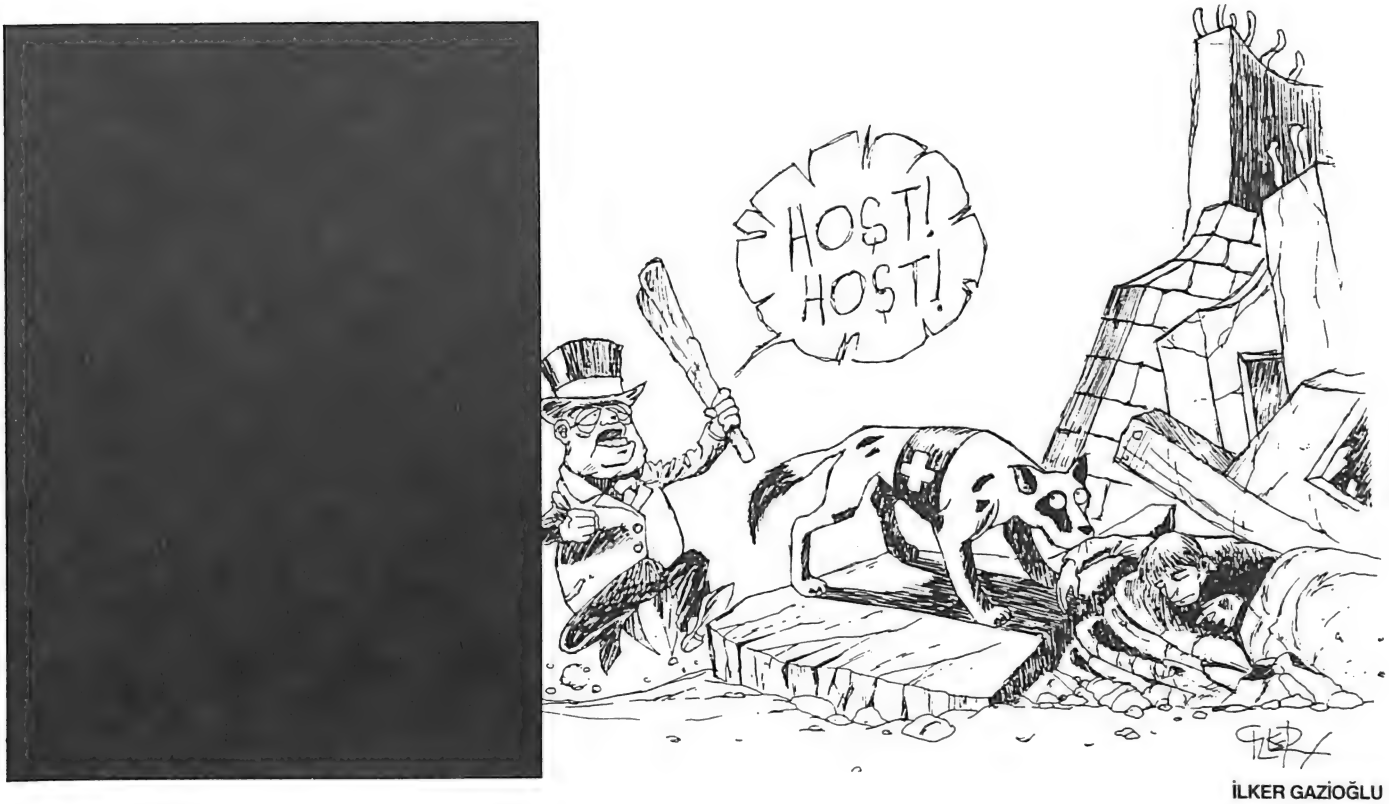

İLKER GAZİOĞLU

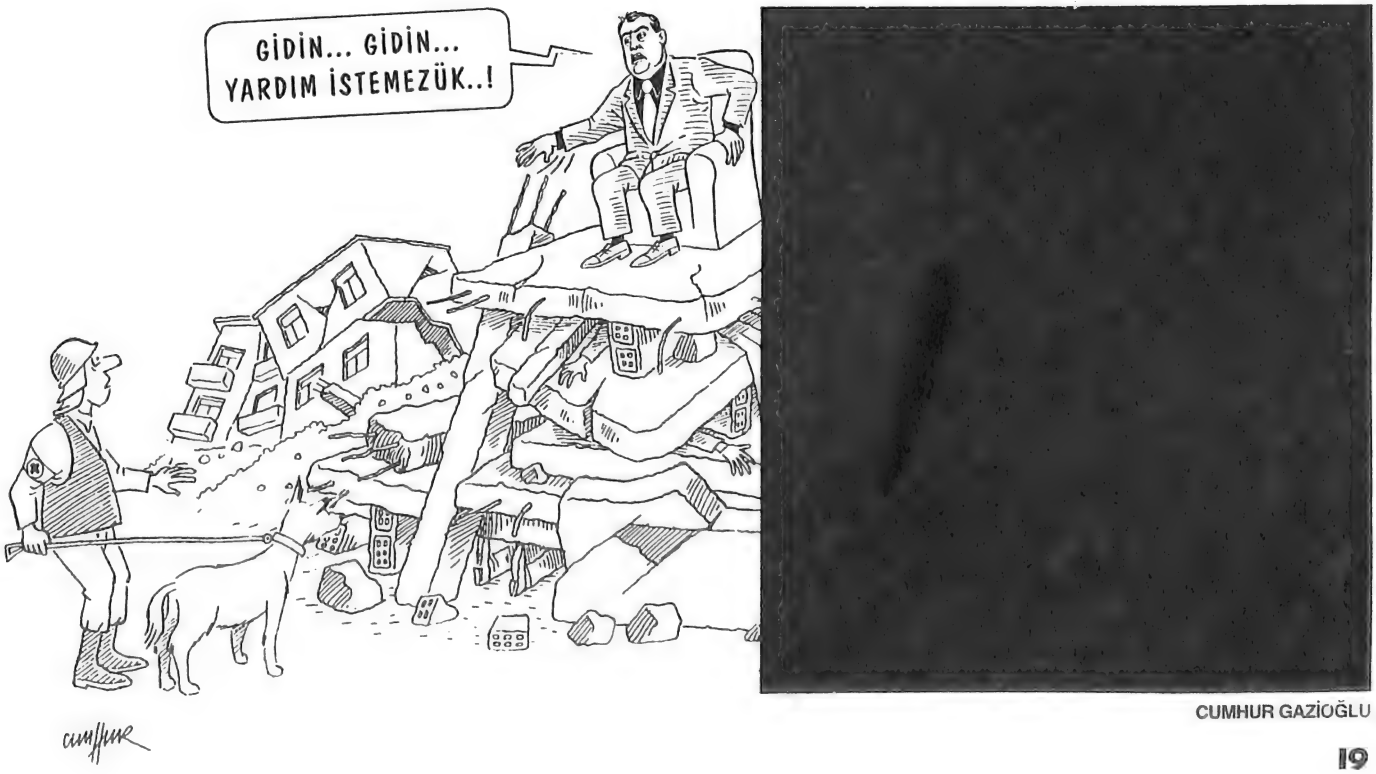

CUMHUR GAZİOĞLU

KARİKA TÜRKÜCÜ

•

bedava yaşıyorum

BÜLENT OKUTAN

Bedava yaşamak buna derler. Yalova Aydınkent'te tatilimizi bitirip, Ankara'ya döndükten 48 saat sonra bizim kaldığımız yazlık yerle bir oldu. Güney Marmara korkunç bir deprem felaketine yenik düştü. Kaderin ne göstereceğini ve doğanın nasıl bir cilve yapacağını kimse önceden kestiremiyor. Ama ne var ki yaşamak her şeye rağmen güzel. Merhaba güzel insanlar...

"İnsanoğlu doğadan çalarsa, doğa bunları eninde sonunda ondan geri alıyor diyorlar" doğrudur. Bu çalmalar çırpmalarda insan olmasının egosundan kaynaklanıyor maalesef bu da doğrudur.

Ya çimentodan, demirden çalanlar N'olacak.. Ya onların bu aç gözlü yağmacılığına çanak tutanlar N'olacak.. Şeklini bile görmediğiniz bir binaya iskân ruhsatı veren yerel yönetimlerin ilgilileri N'olacak..? Karşılığında aldığınız; nakitler, otomobiller, içtiğiniz rakılar, yediğiniz balıklar, yattığınız kadınlar yüzünüze gözünüze şimdi durmazsa ne zaman duracak.. Hayatını kaybeden binlerce insanın vebali kimden sorulacak..?

Ancak bunlar işin teknik boyutları. Ya diğerleri.. örümcek kafalının biri; "Neden Arabistan da deprem olmuyor ey müminler, çünki bu bize Yüce Allahın bir ikazıdır, bir gazabıdır" diye fetva veriyor. Çünkü bunu söyleyen kişi dünyayı hâlâ öküzün boynuzunda dönen bir tepsi gibi görüyor. Onun için bilimsel bir kitap okumak, uygarca düşünmek, müspet ilme inanmak zinhar günahtır. 21. Asra geçsek ne fayda, 121. Asırda da bu örümcek kafalılar, Anadolunun yer küresi katmanlarının en yoğun ve oturmamış fay tabakaları üzerinde olduğunu bilmez. Dolayısıyla çölde çiçek açmayıp ağaç yetişmeyeceğini de bilemez. Bu bağnazlarla bu topraklarda yaşamak zorunda olduğumu biliyorum. Ama insan olmamızın erdemleri böyle ne yaparsınız.

Hadi bunlar felaketlerden bile din istismarı ile siyaset yapan altı ve üstü delik yaratıklar.. Ya siz; Devletin bakanlık koltuğunu işgal eden ve milliyetçilik maskesi ile show yapan ileri gelenler veya ileri gidemeyenler size ne demeli? Acının ve ölümün siyaseti yapılamayacağını bu yaşınıza kadar öğrenemediyseniz o' oturduğunuz koltuklarda bir gün öyle bir deprem yaşarsınız ki sizi arzın derinliklerinden ben bile çıkaramam. Size önerim felaket için kurulan kriz masasını hemen dağıtın. Ölü ve yaralıları; Alevi, Sünni, Ermeni, Yahudi, Kürt, Türk, Çerkez, Laz diye ayıran milli bir masa kurun. Tıpkı yardımımıza koşan Amerikalıyı, Ermeniyi ve Yunan'ı elemeye tabî tuttuğunuz gibi.. Size yardım için koşan ve o' anda sadece insan yaradılmasının gereğini yerine getiren, bu acıyı yüreğinde hisseden insanlara kafa tuttuğunuz gibi.. Bu zihniyet orta asyanın orta çağ zihniyetidir. Sizin dünyayı öküzün boynuzunda görenlerden farkınız; kravat takıp lacivert elbise giymenizdir. Sakal traşı olup, kuzay Anadolu fay hattından hasbel kader haberdar olmanızdır. Ve yine ne acıdır Sağlık ve Sosyal yardım gibi hassas bir konuda 60 milyonluk bir ülkede söz sahibi olmanızdır. Hepimiz az çok biliriz ki siyaset iç ve dış siyaset olarak ikiye ayrılır. Sizler bunu iç siyaset, dış siyaset ve ırkçı siyaset diye ayırıyorsunuz. Bırakın bu çağ dışı kalmış ve önünü alamadığınız duygularınızı. Yardımlaşmaya çok ihtiyaç duyduğumuz şu günlerde, bu felaketi; yardıma koşanlar, yardım bekleyenler ve yardımı kafatasçı duygularla engelleyenler diye düşünmeyelim. Size göre insan ömrü 1 milyon liralık mermi çekirdeği ile sınırlı olabilir ama bana göre insanın şekli, cinsi cibilliyeti ne olursa olsun onun güzelliğinde ve erdeminde saklıdır.

Buraya kadar söylediklerim son siyasi seçimlerde oy vermek gafletinde bulunduğum ve adına "umut" denilen bir siyasi partinin yandaşlarının bir bakanına ait talihsiz bir konuda yoğunlaştı. Çok üzgünüm...

Eğer 48 saatlik bir şansım olmasaydı ve o' göçüklerin altında olsaydım, bana ulaşmak için enkaz ve molozları tırnağı ile kazıyan bu ülkenin (AKUT gibi) güzel insanlarının ve dünyanın 4 bucağından gelmiş yardımseverlerin "Dokunmayın o'adama onu çıkartmayın. Bırakın gebersin. O' Musevidir, o' Komünisttir, o' zencidir" gibi şeyler mi söyleyecekti sanıyorsunuz..?

Evet ben şu anda "Bedava Yaşıyorum" ama ne yazık ki siz; Bu güzel ülkede, bu duyarlı insanlar arasında üstelik de devlet yönetimi gibi bir makamda bana göre "Hiç Yaşamıyorsunuz."

MURAT SAYIN

ÖZGÜR HAKAN ASLAN

HÜSEYİN TANYERİ

ÇEVREMDEKİLER — GÜNGOR KABAKÇIOĞLU

YİĞİT ÖZGÜR
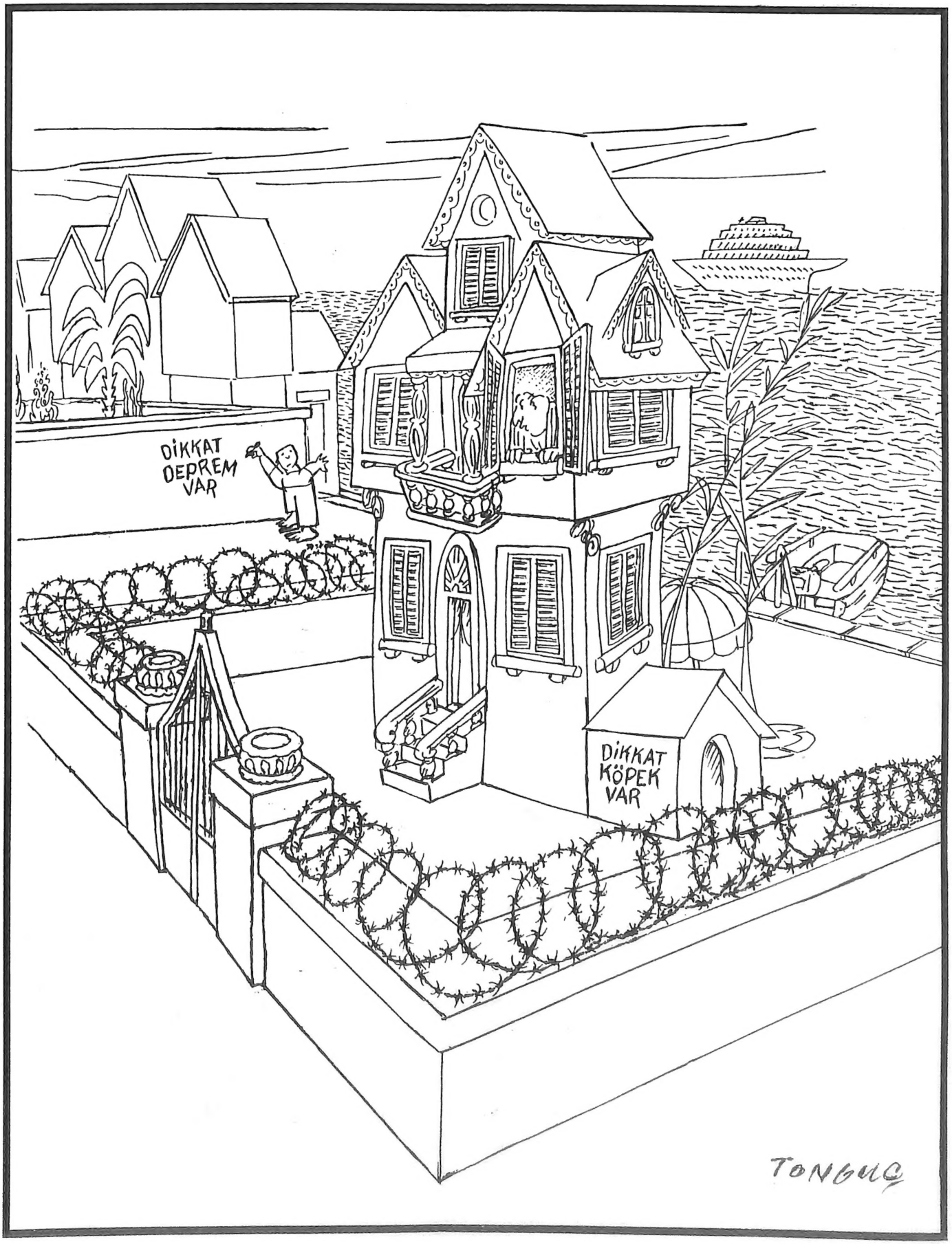
TONGUÇ YAŞAR